

Oglašati, pristupasati, da se
tiskaju i računaju se na temelju
obitnog cijenika ili po dogovoru.
Novci za predbribo, oglašati
da su naputnicom ili poloz-
nicom pošt. štedionice u Ečku
na administraciju lista, u Pulu.

Kod paruče valja točno
nati ime, prezime i najbližu
postupku predbribo.

Tko list na vremje ne primi,
čeka to javi odgovarivaču u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poština, ako se iz-
vana napis "Reklamacija".

Cekovnog rata u 10. 1895.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12)

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male crvi, a nočnoga sva polkvare... Naroda polovica.“

Izlaže svakog četvrtka o
pođe.

Netiskani dopisi se ne vraćaju
epodpisani ne iskazuju
nefrankirani ne primaju.
Preplaata sa postarinom stoji
10 K u obće, 5 K za seljake, 5 K za
ili K 5, odnosno K 250 na
pol godine
Izvan carevine više poština.
Plaća i uticaje se u Puli.

Po jedinoj broj stoji 10 h, zao-
stali su koli u Puli, toli
izravnate.

Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskari J. Krmpotić i dr. (Via Sisano), kamo neka se
naslovuju sva pisma i pred-
plate.

Istarski sabor.

U Kopru, 14. oktobra 1904.

VII. sjednica.

Prisutni: pred. dr. Rizzi, vladin po-
vjernik A. Fabiani i 24. zastupnika.

Predsjednik otvorio sjednicu u 10 sati;
tajnik Zoratti pročita zapisnik zadnje sjed-
nice, koja se odobri bez prigovora.

Na zaštitu domaćeg ulja.

Zast. Davanzo sa drugovima stavlja
pismeni predlog na zaštitu domaćeg pro-
izvoda ulja i proti putovanju ulja. Predlog
će doći na razpravu u budućoj sjednici.

Interpelacije:

1.) Zast. Andrijić sa drugovima
stavlja na c. k. vladu dolinčno na ministra finan-
ciranja slijedeću interpelaciju, koja se čita
samou u talij. prijevodu.

Mi smo ljetosnjeg saborskog zasje-
danja imali već prilike, da dobrahno osvjet-
ljamo žalostne odnose na c. k. poreznem
uredu u Krku. Izmed svih tamošnjih či-
novnika jedan jedini poznaje hrvatski je-
zik, i to blagajnik, koji je zaokupljen služ-
benim dopisivanjem te može malo dola-
ziti u doticaj sa strankama. Primanje stra-
naka povjereno je redovito prigledniku i
trojici pristaša, od kojih nitko ne poznaje
hrvatski ili slovenski jezik. To se događa
u kotaru, koji je skoro izključivo napućen
od Hrvata. Nije s toga čudo, ako se u
onom uredu opaža silni nered. Gdje
činovnici ne razumiju pučanstvo, tamo
uzalud tražiti reda; mnogo manje, ako su
još ti činovnici obuzeli straću, ka-
no što su oni u Krku. Ali najbjesniji
izmed svih kažu da je pristav Butusch,
biva li od stranke negovaren u hrvatskom
jeziku udilj ga spopada ljutost, koju odaje
bacanjem knjiga amo tomo, vikom, lar-
mom, zahtijevajući da mu se govori talijanski,
dok se napokon ne udalji od stola
i pobegne ostavljajući stranku da, čeka,
dok joj se ili sam blagajnik smiluje ili
pošalje vježbenika Brzac-a, da stranku
posluži. Tražili tomu pomoći od porezne
uprave u Primorju isto je, što bacati bob
u stenu. Riba zaudara od glave. Kad bi
porezna uprava u Primorju odgovarala
svome pozivu, ne bi odbijala 99% hrvatskih
ili slovenskih molitava za primljat u
slabu. Odbijajući ove, nije joj težko i
izvinuti se izprikom, da nema dovoljno
činovnika koji bi poznali hrvatski ili
slovenski jezik?

Radi toga se učiemo, Vašoj Preuz-
višenosti ovim upitom:

a) Je li Vaša Preuz. voljna dati, na log
poreznoj upravi u Primorju, da ima pri-
mat u poreznu službu samo takove mo-
litelje, koji poznaju zemaljske jezike, na-
ime hrvatski ili slovenski i talijanski jezik?

b) Hoće li Vaša Preuz. narediti poreznoj
upravi u Primorju, da ima bezodvlačno na-
mjestiti kod c. k. poreznog ureda u Krku
činovnike vješt takoder hrvatskom ili sl-
venskom jeziku?

Kopar 11. listopada 1904.

(Sliede podpisi.)

2.) Zast. Komparo sa drugovima
stavlja na zem. odbor slijedeću interpelaciju
pročitanu kao gori:

Stanovnici interesovanih poreznih ob-

cina Zazid, Podpeč, Loka i Černik u ob-

čini Dekumi osjećaju juči dugo potrebu,
da slavni zemaljski odbor:

se sagradi cesta Rakitović-Černik. Ute-

mjeljena je ta potreba u mnogih molib-
slati zemaljskog inžinira, da izmjeri cestu

na zemaljski odbor, i tu je potrebu juči Rakitović-Černik?

pripoznao i isti zemaljski odbor i c. k.

pitanjem bavi se i občinsko viće mnogo
u buduću godinu 1905. započne gradnjom

nameti od god. 1898. te su predhodne

priprave stojale občinu lepju svetu novacu.

Da se može bolje razumijevati čiju

stvar podpisani hoćemo da reasumiramo
u kratke sve körake što su bili učinjeni

u tom pogledu. Dopisom od 14./5. 1895.

zahtevao je zemaljski odbor od

občinskog zastupstva zaključak o načelu
ceste Rakitović-Černik.

Dopisom od 9./9. 1895. br. 8904 iz-
javljuje se da je občinsko viće na

zadnjemu, da je občinski odbor občinu, da je
u tom pogledu. Dopisom od 14./5. 1895.

zahtevao je zemaljski odbor od

občinskog zastupstva zaključak o načelu
ceste Rakitović-Černik.

Iz občinskog zapisnika od 3./10. 1905.

doznađeno je, da je občinsko viće sa
zadnjemu primilo na znájne, da je ob-
činski odbor občina K 6000 podpore za
gradnju spomenute ceste.

U istoj sjednici občinskog zastupstva
bi zaključeno, da ostanak proračuna to
je još K 5.790 pokrije interesovane po-
reźne občine bezplatnim odstupom potre-
bitog zemljišta i radnjom.

Ustjad dopis zemaljskoga sabora od
18./12. 1895. br. 5853 i kolarskog poglavara
stva iz 30./8. 1905. razdieljeno je občinsko
viće svetu prispevku poreznih interesovanih
občina to jest K 5790 na pojedine porezne
občine; a dne 10./5. 1897. pak je zaključilo,

da se troškovi spomenutih poreznih občina

pokriju nametima, koji se imaju staviti u
svakogodišnji proračun.

I zbilja, pobiru se ti nameti od go-

dine 1898. i to na slijedeći način:

Za Zazid: K 374—

Podpeč 310—

Loka 272—

Černik 52—

Ukupno godišnjih K 1.008—

Dakle je tog novca od 1895.—1903.

K 6.048—

U sjednici občinskog zastupstva od
2./2. 1901. dozvolilo se spomenutim ob-

činama, da uzmu zajam K 1.200, da tim
pokriju troškove za načet i troškovnik za
spomenuto cestu. Dopisom od 16./3. 1902.

br. 1736 objećao je zemaljski odbor na
molbu posjednika Josipa Bordon i dru-

gova, da dade sastavili nov načet za ime-

novanju cestu uz uvjet, da interesovane

občine zbilja zaključje gradnju i dokažu, da će

nosit i razmjeran dio potrebljih troškova.

Obadva uvelja, kako gori spomenuto,

su jur izpunjeni.

U vremje zasjedanja zemaljskog sa-

bora u Kopru godine 1904. predstavila se

zemaljskom kapetanu deputacija onih ob-

činara molbom da dade popraviti po zemaljskom

inžiniru načet, pošto je malo

prije potvrđen novi pokrajinski cestovni

zakon, komu nije više odgovarao prijašnji

načet. Zemaljski kapelan objećao je po-

slati zemaljskog inžinira na lice mesta, a

to obćanje ostalo je do danas neizpu-

šljeno. Poslije svega toga pitaju podpisi-
vimo u sramolu vladu, da se tako malo
skrbti za naše školstvo.

Šta se tiće troškova za učiteljske
knjižnice, to je sama učiteljska skupština,

dakle kompetentan faktor, zaključila lje-

čišćuće i drugi podupiru.

A tu u računu vidimo, da našoj pokrajini
nije bila ni tolika sveta tražena, koliko

samo učiteljstvo za knjižnice doje.

Sami bi sebi nedosledni bili, kad bi

glasovali za odobrenje toga, da se u do-
hodima broji i školska taksa, jer smo

mi proti toj taksi već lani bili gorili u
saboru, a osobito proti tomu, kako i od

kog se sve pobira.

Što se tiće učiteljskih priloga za mi-
rovinsku zakladu, ta nije podpuno utjera-
vana. Zakon naime veli, da moraju svi

učitelji, koji su učinili usposobljujući izpit
plaćati taj prinos, ali do sad se pobirao
samo od definitivno namještenih, a od ne-

definitivnih ne.

Školske kazne iznajuju 2580 K. Za-
mo, da je mnogo nemarnosti u polasku
škole ali znamo i to, da nisu samo djaci

nemarni u polasku nego da i učitelji u
pojedinim krajevima ne šalju redovito iz-
kazu o nepolazku, a ujedno i kod nadzor-
nici ne odpremaju tih izkaza kako bi

trebali.

To su u kratko glavni razlozi s kojih
ćemo glasovati proti obraćunu. Opituje
isto talijanski.

Prisjednik Chersich podaje nekoja raz-
jašnjenja glede zaklade za ustanovljenje
škole u Luki.

Za njimi uze riči zast. Andrijić:

Visoki sabore! Školske se zakone
kod nas pazi samo tada, kad se hoće, da

se prieći razviti i prosvjeti hrvatskoga
i slovenskoga naroda. Kad se pako radi

i prosvjeti i razviti talijanskoga diela
i načelnosti jednog mjestu do

drugog, sad se veli, da nema zemljišta za

gradnju škole zgrade ili da postojeće
zgrade ne odgovaraju propisom školskih

zakona. Traži se jedna ili druga izluka, a
to dobro dolazi onim, koji danas vrede i

objeće u Istri, da se stvar zavlači i da se
ne da Hrvatom i Slovencem potrebitih

škola. Da tu tvrdnju podkrije nešto se
služiti drugimi podatki nego onimi, koje

nam daje zemaljski odbor u izvještu o
svojem radu za god. 1903.

Razlika u postupanju zem. odbora

s jedne strane prema hrvatskim i sloven-
skim školama, a s druge prema talijanskim

jest jasna iz ovog izvještaja: Zemaljski se

ođobri utekao proti proširenju putke škole

u Sv. Petru u Sumi; utekao se proti
tomu, da se u Voloskom razdijeli škola u

dva dijela, jedan s nastavnikom jezikom hr-
vatskim a drugi nastavnikom jezikom ta-

lijanskim.

(Slično)

Visoki sabore!

Ako bi mi taj obraćun objeobili

obično bi sam ono.

Što smo učinili, da se naši predlozi bili prihvati-

ci, da ne ste

sta

na

te

ne

ne

sta

na

te

ne

ne

Maloselske krpice.

Eto mo, da Vam se iza odvijeg vremena ponovno javim. — Pomisliti dete možda, da je kod nas sve u najboljoj kotečini buduć, da vam „od sto glasa, glasa čuti nije“, a kad tamo ljuto vas prevari neda. Imade u nas i u taboru žarolike braće znatnijih opekina, ali ne koga da se više, — što se o tome ne glasa — narodnu mržiju kad je vecini budno tek visoko političko oko, koje kruži u dnu slavnog Port-Artura i Kuropatkin-Kuroki-jevo velmožje. Na kog da se više osvetu neupućenog naroda, kad nam istinski zahtijeva pera čak do devetog stepena, a crnilo prokipešo u rujno vince žara i rada komoditeta. — Nek se i iz devetih granična osvetna sudbina Jeruzalema kuje, meni je ipak — hvala Providence — do rada, i to grozničavog rada u okviru — da prostite — malene politike. —

Eto crnila, pera i dobra volje!

Ali odakud da započem! Suncem se dan radja, pa valja i meni, da njime otvorim sezonu crnih nedjela naše istokrvene nebrace. „Sunc“: „Il sole“, što se dnevno u Trstu radja, nemilo napada u nekoliko svojih poslednjih brojeva na našeg dinušmana Padrinčića, općinskog factotuma, odkrivajući s uspjehom njegova bogumrska nedjela i crne prevare. Kad bi se svih fotografiski aparati stopili u jedan nebi nam mogli podati tako zgodnu i istinu fotografiju tog mudrog interes-ahteka politike, kakvu nam eto doje Šćansko „Sunc“. Zgodna je i epizoda u kojoj se navadja kako si naš slavni Padrinčić obrije svoju griešnu bradu u samom občinskom uredu, ali ne budu li naši kapetani i kršni lošinjski mornari znali čim skorije tom zlodubu pokazati stazu, kojom ga se već odavno imalo protjerati, bice i još zgodnija točka u povijesti lošinskog potaljančivanja, gdje se bude pripovedalo kako si je „il maestro della scala“ briječak svoju sjedu šećernu bradu, omeštenu kapljom vina rumenijeh za stolovima naših ljudi, koji su si krvavim žuljevinama stekli u dalekom svetu, u vječitoj borbi sa hjesnečim morem, ono malo kuće i kučista. — Lošinjani, obrađunajte već jednom s tom griešnom dušom inače imati dete da domala kupujete i žlicu soli na tezulji od zlata! Obrađunajte s tim glavnim smutljivcem, koji je protiva sve mu što je vaše, protiv napredku, školi, crkvi, vjeri, te omiljelom vam i pravednom gosp. Župniku. Pokažite mu občinsku vrata i evo vam reda i mira u Lošinju! A to možete, ako je u vama tek mrvičak dobre volje, rada i samovislosti. Na noge i bice s vama Bog i Hrvati! —

„Il Sole“ dobiva se kod gosp. Mladenića, apalladora na rivi, te ga toplo preporučujemo na čitanje u koliko se tice Padrinčićevog brodolomlja. —

Da predjemo na drugo.

Petnajsti prvoga mjeseca otvorila se je ponovno družbina škola, proširena na dvo-razrednicu. Učiteljicom bila je imenovana gdjica Valentina Stopar. Već prvoga dana upisalo se bez ikake agitacije, a kraj svih zastrašivanja sa strane lošinske iridente, 80 djece obojega spola. Time bio je popunjeno broj, pa se moralo napustiti dovoljan broj i za treću učiteljsku silu. Do godine!

Spomena je vredno kako su htjele naše c. kr. i privatne oblasti, da posto poto maknu našeg učitelja iz Lošinja. On je naime vojnik, pa ne smije da služi na bilo kakvoj školi bez prava javnosti. Kad su si oni najvećer slasti dlanove trsi, opomenuv ga, da će mu do mala biti marširati u aktivnu vojničku službu, puće kô grom iz vedra neba glas, da je družbina škola u Malom Lošinju zadobila pravo javnosti. Bože, koliko se u taj čas prosulio krasilj krastavaca lošinskom rivom. — Ovdje krastavac, onđe kisele zelje, repa, pokvareni pomidor, ama ni nogom, a da ne najdeš na kiselou. —

Kako da si pomognu? Občina se grozi,

c. kr. austrijske oblasti straze, talijanski učitelji, kleče pred roditeljima i zaključuju ih, da im puste djecu, privatnici pristižu dužnike, ali se ljudstvo neda. Nedužno pro-livena krv mučenika Ostromana ljuto se osvećuje nad glavama griešne gospode, nad učiteljima našeg mukotrpog roda, dižući nad njima krvavu sabiju, kojom je bilo probodenzo žarko srce onog mladića, kojom prah vječni snije sanak pod trošnim drvenim kroštom u tužnom polju sv. Martina.

Vide gospoda, da im se ljuto piše: škola napreduje, učenici hrle, roditelji moljaju, da im se djecu primi, ruše se i preuređuju sobe za školu, skribi se za gradnju nove školske zgrade, koja im nikako ne ide u tek, ali do česa, nek budu čvrsto uvjereni, mora doći, pa kidaće jadnici glavom. Preperučili bismo im: „Ozid gospodo!“ Oni pakama nama ponovno preporučuju nek prodamo zemljište, kupljeno za gradnju družbine škole, jer da nam nikada onđu gradnju dozvoljena biti neće, te nek si kupimo radje drugo zemljište. Jos, da bi ljepe — vele oni —, da gradimo skupa sa Talijanima liepu ponosnu zgradu, pa da će nam oni dati učitelja pravog Hrvata, koji će podučavati hrv. jezik 5, 6 sati na tjedan. Razumjeva se, da je to sve pod pogodbom, da se makne iz Lošinjsku družbinu školu. — Tko ih nebi razumio! Boje se jadnici, pa misleć da imaju poslu s ljudima, koji ne vide dalje od nosa, htješi bi, da nas na ovaj način napeli na tanak led. Nego prošla su vremena gospodina draga, kad se je narodu moglo davati „rog za siveću!“ Vi dobro znate, da nam prije ili kasnije gradnju dozvoliti morate, pa bite radi, da nam jošte za vremena zemljište, ne onoj prekrasnoj točki ukradele za gradnju vašelijonske škole. Oprostite gospodo slavna, ako ne bude pogao od tog brašna! — (Svrši će se.)

Franina i Jurina.

Fr. Ce ti se Jurino pari kako lipo britva brez sapuna on talijanski soj iz Trsta lošinjskih poprdilov?

Jur. Za prav reč, njim čini veli onor.

Fr. Ma ce bi reč, da se ne branu?

Jur. A kako će se braniti kad su športki gore nego spacakamini.

Rusko-japanski rat.

Radi izvještaja saborskog i drugog gradiva, bili smo i proti volji prisiljeni izostaviti izvješčavanje o rusko-japanskom ratu. Danasnjim brojem počeo ćemo opet izvješčavati noše ičlatele u glavnim pozicijama o dogadjajima, kojima je pozoriste skrajnji istok.

Sva glavna sila obiju vojska stoji sada oko Mukdena, grada u sjevernom dielu Mandžurije. Te obje vojske stope već osam dana jedna prema drugoj, a da nijeđana ne navaljuje, osim malih okršaja među predstržazama. Rusi i Japanci se neumorno tamo učvršćuju i pripravljaju za odlučnu bitku, koja će biti oko Mukdena, a i najkravljiva od svih dosadašnjih. Kažu, da stoji tu do čeličistotisca Japanaca sa velikim brojem topova naproti isto tolikom broju Rusa. Takovo je sadu ratno stanje na kopnu.

Sada su oči cijelog sveta naperene na Port Artur, pomorsku ratnu tvrđjavu galeriju. Ra-položenje branitelja je

rasko, te sve znaličljivo očekuje vesti o sudsibini te tvrđave, proti kojoj su Japanci sve sile napregli da je zauzmu. Toj tvrđavi, koja je obklopljena od Japanaca s kopna i mora već preko četiri mjeseca, posla je pred 20 dana u pomoć ruskoj floti brodovje iz baltičkog mora, koje nazivaju „baltička flota“. Nu čim je ta flota došla u engleske vode, eto nezasitog i pohleplog Engleza, da joj zanoveta: posao je naime u surse toj floti da 150 ribarskih ladija i parobroda, potkupljenih od Japanaca i na kojima je bilo japanskih oficira, da minama i torpedama unište rusko brodovje. Ali čim su to Rusi opazili, dali su znak tim ribarskim ladjama da se odaleće, a kad to ove ne htješi dobiti učiniti, izbacili su ruski brodovi nekoliko hitaca, te potopile jednu ladju, dvije ubiše u nekoliko ranice. Englezka vlada i cijelo novinstvo stade radi toga žestoko napadati Ruse i zahtjevati da se rusko brodovje odmah vrati natrag, da mu se prepriča da dojlo putovanje makar i silom, da se krive oficiri kazne, itd. To je Englezka i htjela, te stala odmah oboružavati svoju mornaricu, ali, sigurno na njezinu veliku žalost, stvar se posredovao njen Francuske rieši mirnim putem i tako baltička flota putuje nepričeno dalje prema Port Arturu, ako na tom putovanju ne dodje opet do sukoba sa Englezima, jer englezki ratni brodovi sada idu za ruskom flotom samo da joj zanovetaju.

Kako zadnje vesti o položaju Port Arturu glase, rek bi da je stanje Rusa tamo dosta pogibeljno, nu ni Japancem nije bolje. Japanci su naime prošli tjedan, sve sile napregli, da za imendan svoga cara, koga zovu „Mikado“, dan 3. tek. mja. zauzmu Port Artur. Taj dan su Japanci svom žestinom navalili na grad, ali uza lud, jer su bili odbijeni i izgubili preko 20.000 ljudi. Posle toga su svaki dan, i po noći i po danu, navaljavili na tvrđju, ali jako s malim uspjehom, nu sa velikim gubitcima. Da naši čitatelji dobiju neku sliku o položaju, donašamo nekoliko brojova s stanju oko Port Artura ovo zadnjih dana.

Sangai 8. Reuter B. U engleskim pomorskim krugovima se glasa, da je jedan japanski ratni brod pred Port Arturom, nabasav na minu, potonuo.

Petrograd 8. Navale Japanaca, poduzeće izvanrednom hrabrošću, nemoguće učiniti da padne Port-Artur. Gubitci su preveliki. Dokle god Rusi posjeduju tvrđu Erlungšan, Japanci neće moći zauzeti Port Artur.

Petrograd 8. Nekoje novinejavaju iz Cifu da Rusi neprestano primaju kai i prije živež sa kinezkim činjima.

Prevažanje japske vojske u Dalmaciji uvek traje.

London 8. U Port Arturu su potrušene sve zgrade. Ratni brodovi da su više manje oštećeni. Po pripovjedanju jednog bijegunci, „Reitvian“ bio bi potopljen. Posada dobiva polovicu hrane. Vojnici su sasvim iznenadili, ali hrabrost Steselova još ih podržava. Sve da Rusi izgube sve istočne utvrde, t. j. da bi bio grad i luka razrušeni, Stesel bi mogao iz tvrđe Liaotešan zaprijeti Japancima da bi se mogli služiti lukom. Od 1. tek. poskočila je izvanredno cijena živeža.

Petrograd 8. Sin generala Stesela je bio od novinara upitan o stanju u Port Arturu. On kaže da nisu istinite vesti, što dolaze iz skrajnjeg istoka, kada da u Port Arturu vladaju zdvojni odnosa. U Port Arturu ima dosta živeža i municije, Japanci pak nemogu na nijedan način podkopati glavice Port Artura, jer grad leži na vrlo kamenitom tlu, te bi trebali godine i godine da skopaju kakvu službu drugdje, za nas uzor kršćanina i

izvrstno, a tvrdja može još dugo odoljeti neprijatelju. Osam parobroda društva kinezkih željeznica se nalazi u luci, ostali parobrodi istog društva bili su što razbiti a što zarobljeni od japanske flote.

Šim 8. Brzojavaju iz Tokia: Port Artur se smatra zauzet. Rusi drže još u rukama četiri tvrđe. Japanska vojska, istina je (Aha! op. ur.), nije još zaposjela stanove na sjeveru i istoku (jug i zapad je more, Ured.), jer bi bili izloženi vatri sa tvrđe Liaotisan. Sve njihove sile naperene su proti „Zlatnom brdu“. Japanska priespolnica se pripravlja na velike svečanosti za pad Port Artura. (Čini se, da se te svečanosti već 6 mjeseci odgadjaju.)

Pogled po Primorju.

Lošinjski kotar:

Učitelj Tonelli. — Pio X. (Deputacija ančiana triju krčkih kuracija. Biskup Mahnić) Kako čitamo u „L'Avvenire“ od 14. pr. mja. bio je učitelj nerezinski Tonelli sa ančijani tri krčkih kuracija kod Sv. Oca u poslu glagoljice.

Ostativ ćemo za čas ostalo na stranu, a upit ćemo malko g. Tonolla poslu su ga školske oblasti poslale u Nerezine? Da budi narod? Da uspiruje svjet proti crkvenim poglavarima i njihovim naredbama? Da predvodi deputaciju proti glagoljici u Rim? I su ga poslali da bude učiteljem?

Gosp. Tonelli, vi se znate u družtvima iskazivati kršćanin i silan čelik značaj, nu držimo, da u vama bit će svega toga malo. Jer kršćanin katolik mora znati, da mu je dužnost, zatalute i tvrđkorne, koji su okrenuli iz staze spaša i kršćanskog življjenja, opet na prav put dovesti, dok vi sa vašim postupkom, onu dvojicu trojcu zatalutih izrodnih nespasenjaka, ne umirujete, ne podučavate, nego naprotiv podpirujete proti crkvenim poglavarima i njihovim naredbama — drugim riječima: sokolite, da ustaju na svom krivom putu.

Natrag nekoliko godina blageuspomene (I) pogl. g. Zvez poglavar lošinjski, pozvao je bio učitelja Rada iz Čunskoga na odgovornost, što je samo prisustvovao jednoj sv. misi čitanoj na glagoljskom jeziku. Ako je ovaj, samo radi ovog čina, kojim je jednostavno obavljao svoju kršćansku dužnost, bio pozvan na red, zar neće i vas g. Tonelli, pogl. g. Scarpa povezati na red, da predvodi deputaciju proti glagoljici u Rim? Nadamo se pako, da će i presvj. gosp. dr. Anton Mahnić, biskup krčki poduzeti shodne korake, kod viših političkih oblasti, da se takovim činom učini kraj.

Gosp. Tonelli! okanite se čorava posla, jer bi se moglo i vama naći lička.

Vi se posonate, kako već rekosmo, kao uzor kršćanin i čelik muž, nu po našem sudu kad biste vi bio zaista takav, prva bi vam sad dužnost bila, da se zahvalite na učiteljskom mjestu u Nerezinama. Jer kao kršćanina i čelik muž morala bi vas savjest peći i boljeti, što hravatsku djecu odnardojujete.

Mi stalno, na vašem mjestu kao kršćani i čelik značaji bismo to odmah učinili. Jer naše kršćansko čuvstvo ljubavi i postojani karakter ne bi nam dopuščali da činimo takva nedjelja. Naš značaj govorio bi nam da je lijevo, nije posteno, nije dostojećo ras, onakva muža, da u srca ove nevinje djece, ubijamo čuvstva ljubavi, kojim su se oci i majke, djeđovi i pradjeđovi ponosili i diliči; mi pak kao, značajni ljudi ne smijemo toga činiti. Sirok je svjet, pa nači se može pošteniju službu drugdje, za nas uzor kršćanina i

dugo
arobroda
se nalazi
drustva
probijeni

ia: Port
usi drže
apanska
(r.), nije
veru i
Ured.),
tvrđe
aperene
panska
velike
(Čini
mjesece

(Depu-
jija. Bi-
Avve-
lj nere-
kura-
e.

stranu,
ošto su
ne? Da
roti cr-
dbam?
oljici u
lejem?
druž-
čelik
bit će
atolik
utale i
spasa
i put
onu
nespa-
nega
m po-
dru-
svom

enspo-
inski,
skoga
vovao
on je-
čina,
u kr-
l, zar
pa pō-
tacije
pako,
tahnici,
, kod
m ci-

ra po-
ka.
osmo,
nu po
takav,
se za-
rezi-
a mo-
to hr-

o krš-
u uti-
pavi i
uščali
ij go-
steno,
u sr-
vstva
tezika,
osta-
ne ne-
lovi i
kao;
i. Si-
jenju
ina i

čeličnog karaktera, poneg muževnog po-
noса, to nije častno, to nije dostoјno —
to je podlo.

Podjimo dalje, u dopisu se vidi, da
je Sv. Otar tu deputaciju primio vrlo ra-
došno, dapače kako li se daš razumjeti,
kao da je Sv. Otar jedva dočekao kad će
stiguli to poslanstvo. Čim su dosli u
sobu za saslušanja, Sv. Otar odmah im
je ponudio atoline, i oni se obredali oko
njega. Jadan Pio! Da bi on bio znao, ka-
kvih sve ljudi ima u ovoj deputaciji; da
bi on bio znao, da je u tom poslanstvu
i takovih ljudi, za kojima se po javnim
ulicama vitalo da su krvopričešnici, —
za stalno ne bi bio dopustio, da bar ta-
kve osobe očekivane one svete stolice.

Nu ovđe nam njeđe važnijeg pada
na um. Kako se vidi jasno iz dopisa ovo
poslanstvo bilo je primljeno od Sv. Oca.
Priopćenje se pako, da je pres. gospodin
dr. Anton Mahnić, biskup krčki, kad je
zadnji put bio u Rimu tri dana šetao oko
Vatikana, dok su se otvorila vrata!

Veliki Lošinj, dane 5. novembra
1904. Ovih se je dana odiočio s nama naš
kapelan don Karlo Hlača, koji je preme-
šten u Martinšćicu nakon što je proba-
cavio kod nas 5 godina. Težak je za nas
njegov gubitak, jer premda je imao u
istom svojem župniku zaprieku svojim
radu, ipak je mnogo toga učinio da uz-
krisi narodnu svest u ovom zapuštenom
mjestu. Njemu ide najveća zasluga ako se
je otvorila ovđešnja "Posuđilnica" (jedino
hrvatsko društvo) te tako pouzdanje prema
istoj sve više raste, premda su joj nepri-
jatelji mogući, a to baš oni, koji bi mora-
li bili luč u narodu. Sada se je zauzi-
mao da nam naša "Družba" otvoriti
školu, pa da jednom i ovđe prosjeće
sjajstvo hrvatske knjige, ali baš sada u
najškakljivijem času ostavlja nas don Karlo; (ali se tvrdio nadamo, da će naša
požrtvovna "Družba" užeti u obzir i-
nimne okolnosti ovog mesta da će nas
obdariti čim prije toliko užidanom skolom).
U mnogim je priklama pokazao svoju
odlučnost pa među ostalim došao je da
spomenemo dogodaj Pianello-Scarpa. Osim
je toga činio iznimku među našom inte-
ligencijom, što nije nikada talijanario; svaki
koga bi nagovorio hrvatski, pak i svj su
se bili jur-načili i hrvatski mu odgovor-
ati. Zato se tužnim srcem prästamo
s vama don Karlo, ali gojimo tvrdnu nadu,
da ne ćete nikada zaboraviti nas Lošinj,
te iškreno vam želimo, da vas dobit Bog
pozivi na mnogo ljeta, za dobro hrvatske
nam domovine i da se jednom opet po-
vratite u vaše staro mjesto, te da prosile-
dite započeti rad. Živili!

Na mjesto odlazećeg don Hlače do-
lazi smo dosadašnji župeupravitelj u Mar-
tinšćici don Mate Maratić, kojega prati
dobar glos kuo uzorna svećenika i domo-
ljuba. Ovo nam čini odlazak don Hlače
manje težkim, jer se nadamo, da će bu-
dući kapelan prosliditi svoj rad, koji
je započeo u svom dosadanju mjestu,
da tako se je tamo brinuo za duševno i tjelesno dobro, da će se isto i ovđe bri-
nuti za "Posuđilnicu" i za buduću školu.
Jos mu prepornočujemo unaprijed da mu
sta hrvatska rieč uvek zvoni na ustima,
posto neka bude siguran; da ovđe osim
ono malo, čožata, svi razumiju hrvatski,
i da se u prvim razredima ovđešnje škole
predaje vjerouauk hrvatski, te da tako
proslidi po onom putu, što ga je don
Karlo prvi prokrio. U to ime dobro naun
došao!

Sada g. uređenice dopustite nam još
dvije tri rieci. Kada su naši "patris pa-
triae" dočuli za ovu promjenu, odmah su
pisali (tako barem babe kažu) na presvet-
loga biskupa, da bi se jednom smisljavao
nad sudbinom ovih dvaju Lošinja, pak da
bi naš jednom obdario sinom naših mesta,
to jest sa Antončić-em, ali su im se iz-
javile nade.

Jos i ovo vam imamo napomenuti,
da budući su ova naša mesta nečiliše
(Kurori) tako je naš župnik, da počake

svoju harnost Niemcem, možda zato što
je prilikom nekog jubileja dobio križ, osim
sto je postavio u crkvu 3 mramorne ploče
njemacke, sada je napuni crkvu njemacko-talijanskim napisima, da se ne
smije na pod pljuvati. Ovo bi se moglo
sa dvjiju strana prosludit: ili da je većina
naroda, koja je hrvatska, uljednja nego
li talijanska inteligencija, i njemacki go-
stovi, pa da joj ne treba te opomene; ili
da je Hrvatima slobodno na pod pljuvati;
ili da je to učinio radi mržnje proti jeziku
svojih otaca i vedenje pučanstva. Mislimo
da će biti posliednje.

Poziv. "Knjižica obitelji Vitezović" u
Vrbniku ima više svušnih istisaka raznih
djela — pojmenice: Prvu i drugu posla-
nicu dr. Dinku Vitezoviću, bivšeg zastupnika
na carevinskom vjeću u Beču. — Ove će
ona badava darovati knjižnicama po Istri.
U tom smislu pozivlje podpisani sve koji
zele okoristiti se, da mu im skorije do-
jave. Vrbnik. (otok Krk) 1./XL 1903. Al-
bert Brozović, čuvar knjižnice obitelji Vitezović.

Društvo za poljopravljanje mjeseta i
članske. Pod ovim imenom ustrojio se u
Baški odbor, za poljopravljanje mjeseta. Odbor
je razraslao pozive, za pripomoći društву.
Svaka društva će biti, nastojući da mje-
sto poljopraša ne samo u mjestu već i izvan
mjeseta, tako da bi po mogućnosti i vre-
menom moglo doći do kupališta, čime bi
se mnogo koristilo našem narodu.

Preporučamo rodoljubima po svim
krajevima Hrvatske da svaki po svojim
silama prinosom podupre ovaj plementi
poduzvat društva. Novci neka se šalju na:
Odbor za poljopravljanje mjeseta Baška, otok
Krk.

Voloski kotar:

Iz Kastva nam pišu, da se tamo
obdržaje dane 10. t. m. sjednica občinsko-
gosti zastupstva, u kojoj će se medju
ostalim predložiti zaključni računi za g.
1903. već predani od revizionalnoga odbora,
i razpravili proračun za god. 1905. U toj sjednici je dakle dana prilika svakom
občinaru da vidi za što i kako se se
je trošilo, i što se i kani trošiti u budućoj godini. O tečaju ćemo vas izvještiti.

Koparski kotar:

Iz Buzeta pišu nam: Jos knd je bio
obč. načelnikom d.r. Trinojšiću, bilo je za-
klijeno da ondašnjeg obč. zastupstva,
da se zahtjeva od ravnateljstva državnih
zajeznica, da se ima postaji "Pinguenti"
preinaciti ime, ili barem dodati uz talijanski i hrvatski "Buzet". Prav za pravo,
postaja bi se moralna zvali "Počekaj" kako
i selo gdje postaja leži. Nu ako su imali
obzir, jer da je malo selo, pravedno bi-
bilo, da nosi ime Sv. Martin, po kojem
predjelu občine trče lokomotiva i koje selo
nije valjda ništa manje po stanovništvu
od Buzeta.

Istom prigodom je bilo zaključeno,
neka se moli isto ravnateljstvo, da blago-
izvoli produljiti prostor za ukreavanje i
razrakovanje predmeta, jer više stvari mo-
raju ljudi razrakavati kod zahoda i metati
preko ograda za odvazati, te da se pro-
siri ulaz k postaji, budući se susretaju
vozovi nemogu prolaziti nego uz pogibelj
i čekati da jedni prodje unutra, a drugi
izadju, jer je ulaz, gdje počinju na tlu željeznice
širok od prisobrana na dolnjoj stra-
ni do brojavnog jednog stupu na ulazu
samo 4 metra i 35 cm. Dakle, pominj-
site si, je li u takovoj širini mogu proti-
dje voza ako se susretaju, kao što se skoro
svaki dan dogodi, i mnogo puta da uprav-
kad one tesnoće stoji voz na kojega kri-
caju daske, zlebce itd. Radi pomanjkanja
prostora se dogodi više puta, da voznik
dodje da će užeti svoju robu, pak mora
čekati od jutra do podne, jer nemože pri-
stupiti k magazinu ili nemože ulaziti ili
izlaziti radi tjesnoće ulaza. Na to se više
put pritužilo, ali sve uzalud; narod se
muči uz pogibelj da ga vozovi satru, a
sto je koristi, kad svabe ne čuju, jer na
slavenske vrapaje su tvrdili učesa, ili Bed-
je datko. U Rakitovcu na postaji i na

Roču im troje traćnice, koje postaje ne-
maju niši desetina posla ni prometa. I
ovdje bi učinili makar za lijepotu kad bi
se ugodilo svabam ili talijanom, ali kad
sé radi za "Krobot" je došta da plaća
i šuti.

Razne primorske vesti.

Carevihako vjeće. Glasom previšnjega
ručnoga pisma od 2. t. m. sazvano je ca-
revinsko vjeće za 17. t. m. da opet pre-
uzme svoje djelovanje. Dopisom istoga dana
javio je to ministar predsjednik predsjed-
niku zastupničke kuće, a ovaj je urekao
sjednicu za 17. t. m. o 11. uri pr. p., sa
dnevnim redom: „Prvo čitanje proračuna
za 1904.“ (Tako! Sad kad se već godina
1904. primiče kraju, ima se za raspravljati
proračun za nju.) Za tu zgodu pozvana je
parlamentarna komisija "Slavenske sveze"
u kojoj su poglavito Hrvati i Slovenci, na
sjednici za dan 15. t. m.; a za taj isti
dan ustanovljen je također skupni sastanak
Hrvata i Slovenaca sa Česi. Hrvati
i slovenski zastupnici progovoriti će
dakle najprije sami, a onda sa Česi, da
odluče o svojem postupku u parlamentu.
Dosad su oboji u opstrukciji. Sad imaju
odlučiti, da li će i na dalje tjerati ob-
strukciju ili će od nje dijelomice ili posve
odustati, i uz koje uvjete. Ta odluka ima
se stvoriti, po obstojecih obvezah, spora-
zumno između Hrvata i Slovenaca te Čeha.
Kod odluke Svetomogući bio njim u pomoći.

Glavna skupština političkog dru-
štva "Edinost" u Trstu obdržavana je u
nedjelju posle podne u prostranom dvo-
rani "Tršaškoga Sokola" u "Narod-
nom Domu". Skupštini je prisustvovalo
veliko mnoštvo članova i ostalog občin-
stva, jer je po skupštini sliđeo javni sastanak.
Prostrana dvorana bijaše tako natla-
čena, da je u njoj vladala pod konac
velika sparina. Skupštini prisustvovase i
naši zemaljski zastupnici gg. prof. Spin-
čić, dr. Laginja, Andrijević i Ko-
zuljić, koje su skupštini odusjevljeno
pozdravili. Na skupštini je govorio medju
ostalim, vrlo opširno i odješljivo kao
državni zastupnik o političkom položaju
g. prof. Spinčić, koga su skupštini
burnim odobravanjem često nagradili. Skup-
štini je razpravila sve točke dnevnog reda
osim izbora novog odbora, što će se na-
knadno obaviti. Žalimo, da ne možemo
obišnije iznijeti o toj veoma zanimivoj
skupštini.

Kotarskim školskim nadzornikom
za talijanske škole politički kotara Lo-
šinj i Volosko imenovan bijaše nadučitelj
u Lošinjug. Leopold Piperata. Prijasnjih godi-
na bavio se je naš list česće s tim gospo-
dinom kano odlučnim našim narodnim
protivnikom. Za hrvatske pučke škole im-
e

novan je provizornim nadzornikom gosp.
Drag. Pribil, docent na učiteljistu u Kopru.
Vjenčanje. U našim rodoljubnim krugovi-
ma u Puli dobro poznati prijatelj i na-
rodnik gosp. dr. Fran Dorić, sada porezni
nadzornik u Gorici, vjenčao se danas sa dražestinom gospodicom Emicom
Zartijevom iz Ljubljane.

Sveti čin obavio je u Ljubljani velet.
g. Ivan Maračić vojnički kurat u Ljubljani.
Mlađenči kumovao je davni prijatelj i
pobratim g. dr. Fran Brnčić iz Trsta.
Mladom paru srdačno čestitamo i klicemo
iskreno: Bog blagoslovio, bilo sretno!

Šimbe ravnjački učitelji III. reda
raspisane su na jednorazrednih pučkih ško-
lah u Fontani i u Sv. Lovreču Pazenat-
ićkom (kotar porečki). Molitelji valja da
podnesu svoje molbe c. kr. kotar. škols-
komu vjeću u Poreču u roku od 4 čedna
potam od 27. oktobra.

Prijateljem narodnog molitvenja
ka "Oče budi volja Tvoja" nezab-
ravljeng našeg Dobrile, javljamo, da se
taj krasni i u Istri najobiljubljeniji molit-
venjak dobiva u Kastvu kod velet. g.
Ant. Ellnera, župnika dekanu.

Gg. svećenici, učitelji i sv. ostali svj-
estniji rodoljubi nastoje, da unidje pod
svaki naš krov krasni naš molitvenjak
"Oče budi volja Tvoja", što ga je
našem narodu Istri namreč najveći nje-
gov sin.

Zlatne dobrovorne pohvalnice sa
slikama od Fr. Bartuša izdale su u IV.
izdanju. Ima ih 10 vrsti. Odlikuju se bi-
ranim šivotom, kojim se pobudjuje mlad-
ez na pobožnost, domoljubje, te ine-
lične ideje. S toga se vrlo rado kupuju
za pohvalu dobroj djeci pučkih škola. Ci-
jene je komadu 4 fil, a narudžbe se šalju
Franji Bartušu, ravnaj. učitelju u Zagrebu.

Poziv na predstavu. U drugoj polo-
vici decembra t. g. izdaje album tambo-
raških koncertnih komada pod imenom:
"Slavjanska lira II. díl, 1904." Album
će imati 104 stranice u velikoj 40 formatu
i donijeti će 16 krasnih još nikada tiskanih
i prizvadjanih skladbi.

S narudžbom treba poslati unaprijed
polovicu iznosa (4 K), a ostale 4 K treba
poslati kad se primi Album. Djaci pri-
maju Album uz snižene cene. Naručbe
primi H. O. Vogrić, kapelnik u Trstu
(Triest), ulica Aquedotto br. 42 mezzanin.

Sjećajte se
"Družbe sv. Cirila i Metoda"
za Istru

Niže podpisani obznanjujem sve svoje p. n. gospodu mu-
sterije, da su prisjele sve vrsti tkanina za

— jesen i zima —

za gradjanska odiela, kao i za vel. gg. svećenike, kao talare,
reverende, ogrtice (Überzher), salonska odiela od razno-
vrstne crne tkanine najbolje vrsti.

Da svim zahtjevima p. n. mušterija zadovoljiti uzmognem,
nabavio sam na raspolaganje uzorku najfinijih inozemnih kao
i tuzemnih tkanina, kao i journal I. švedske pomodne akademije.
Mojim neumornim trudom postigao sam liepu svjedočbu
p. n. gg. mušterija, da im ne treba posluživati se kod kojekavih
agenata, pošto ja nabavljam izravno sve što odgovara najku-
njim zahtjevima krojačkoga obrta.

Preporučam ujedno održiva odiela, haveloka i ulstra koje držim vazdu u zalihi.

Clene amjerene bez bojazni utakmice.

Naručbe na obrošnja odplaćivanja uz potpunu jamčenju Izvrž. vaju se točno i solidno.

Nadjuće se održiva p. n. gg. mušterija

Marko Zović

krojački obrtnik u Fazinu.

Kapljice Sv. Cirila i Metoda.

(Ext. Chinae comp. n.)

pruzaju sjeđuru pomoć proti svim bolestim želudeca. Bolest prestati će sasma budeće li iste rabiliti!

Ta se kapljice rabe sa najboljim uspjehom, kao najizvrsniji liek protiv slabog probari, pomanjkanja teka, naduosti, podrišavanju, žgaravici, zlatenici, omogućiti, glavobolji, grčevima i želudcu, "zatvoru" tlača, zlatnoj žili (hemoroidi), te bolesti selezona i jetara.

Od neprocjenjiva su vrednosti za čišćenje krvi jer iz nje izlazuju nečiste sokove te vraćaju izgubljen tek. Lieće i svaku nutarnju groznicu.

Ivrešno su s-edstvo proti slaboci, blidoci, bolestima, maternice i madrnu, zato ne bi smjeli manjati nigdje.

Dobivaju se samo u Pazinu u ljekarni „**Sv. Ciril i Metod**“ Mala fontana.

Cena je: maloj boćici (25 novč.) 50 para, srednjoj (40 novč.) 80 para i velikoj (70 novč.) 1 K 40 para.

12 malih boćica stoji 5 K; 12 srednjih 8 K; 12 velikih 14 K.

Mr. Pharm. Antun Marčelja,
providnik Ljekarne k svetom Cirilu i Metodu u Pazinu.

Svoji k svojim!

Skladište pokućtva

goričko-solkaške

STOLARSKE ZADRUGE

(prije Antun Cernigoj)

TRST

Via di Piazza vecchia 1, polak crkve Sv. Petra.

Tvornica za strojevnim obratom.
Pokućtvo izrađuje se samo u pedi izsušenim drvom.

Konkurenčna tržišnica. — Za solidnost
se žamči.

Prodaje se takodjer uz mjesečnu
odplatu.

Zastupstvo u Trstu, Splitu i Aleksandriji.
Ilustrovani cienici se šalju na zahtjev.

Oglas.

Podpisani časni se ovime javlji poduzećnikom gradnje i slavnem občinstvu, da ima na raspolaganje svakovrstnog snila, skalična, bankina, kapnica (grandalj) itd., sve iz najboljeg crvenkastog i bijeličastog mramor-kamenca, uz slijedeće cene:

I. Salži u debljini od 8—12 cm učinjen se čestijem za postavu na mjesto po m² K 5—.

II. Isto učinjen sa pustom po m² K 4·40.

III. Kapnice (grandalj) za krovove po metru K 1—.

VI. Skalični i bankini pak po pogodbi i to sve franko na postaju Pazin.

Pobliže informacije koli pismene,oli ustimenje daje podpisani sam.

Lindar, selo Lovrinčić.

Anton Lovrinčić pok. Josipa

Pčelno - voštene svieće

po kilog. K 4·90, u svakoj težini i duljini, iz pravoga, garantirano pčelinoga voska.

Uzravne svieće iz gori imenovanog voska, ukrašene u reljefu sa zlatom, voćenim crtežem itd. kg. po K 8·90

Isto ukrašene s odjeljivim crtežicama 6—.

Tamjan legrima, najslajni 2·40

gratis 1·20

Svieće za pogrebe po vrlo nizkoj ceni.

Gersheimovi stenci (litiji) i stakla za vječnu luč.

uz vrlo nizke cene.

Preporučam se prečasnom svećenstvu, p. n. občinstvu najponiznije,

J. KOPAČ, voštarsica u Gorici.

Visokom kr. zem. vladom proglašena likovitom vodom rudnicom

APATOVAČKA KISELICA

naranča alkaličko-muriatična-litija kiselica, vrlo bogata ugljicnim kiselim izvrstno i poput kristala čisto stolno piće.

Glasoviti hrvatski nukleariti preprezijer oru kiselici u najboljim uspjehom kod svih bolesti probavnih organa i grkljana proti ulozima i reumi, kod želudčanog, plutanja, grčevu i svih drugih katara, proti hemoroidima (zlatnoj žili), kod bolesti pubrege, mjeđura, kamenca, kćerčne bolesti, zrnatih i natečnih jetara, žlezaviču i mnogim drugim bolesti. Praktisano izvrstno i nenadkritljivo sredstvo kod spolnih i mnogih drugih ženskih bolesti.

Analizirao ju, prof. dr. E. Ludwig, c. kr. dvorski savjetnik i kr. prof. dr. S. Bošnjaković.

Nagrada na mnogim velikim stručkovnim izložbama sa 15 zlatnih medalja.

„Upraviteljstvo vrela Apatovačke kiselice“

ZAGREB, Ilica broj 17.

Dobiva se u svim ljekarnama, trgovinama mirisidja, restauracijama i gostionama.

Istarska Posuđilnica u Pulu.

Prima zadružare,

koji uplačuju zadružnili diešlova jedan ili više po kruna 20.

Prima novac na stednju od svakoga,

ako i nije član istoga 4%, kamata čisto bez ikakvog odštita.

Vraća na stednju uložene iznose do 100 K bez predhodnog odškita, iznose do 400 K uz odšak od 8 dana, iznose do 1000 K uz odšak od 14 dana, a tako i veće iznose ako se nije kod uloženja saglasno ustanovio veći ili manji rok za odšak.

Zajmove (posude) daje samo zadružarom, i to na hipoteku ili na mjenice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati pr. p. i 3—7 sati po podne, u nedjelju i blagdanu osim julija i augusta mjeseca od 9—12 prije podne.

Družvena pisarna i blagajna nalazi se u Via Glauca br. 5, prizemno lijevo, gdje se dobivaju, pobliže informacije.

Ravnateljstvo.

Kapljice sv. Marka, ZAGREB, Gornji grad. Markov trg.

Zdravlje je najveće bogatstvo!

Kapljice sv. Marka.

Ove glesovite i nenadkritljive kapljice sv. Marka upotrebljavaju se za vanjsku i nutarnju porabu. Osoblje održavaanje tranje i kalanje po kosti, nogu i rukama, te izlijeće svaku glavobolju. One nedostoljivo spasiošno djeluju kod bolesti želudca, ublažuju kašar, umiruju izbacivanje, održavaju naduhavanje, boli i grčeve, pospišuju bolju probavu, čiste krv i crijeva. Prognove velike i male glijice, te sve bolesti od glijica dolazeće. Djeluju izvrstno proti krapavosći i promjuktosti. Lice sve bolesti jekati i selezno te koliki i trganje u želudcu. Prognove svaku groznicu i sve bolesti od groznice. Najbolja je sredstvo proti maternici i madrnu, pa zato nesmiju manjati u nijednoj gra-

danskoj niti seljačkoj kući. Dobiva se samo: Gradska Ljekarna, Zagreb. Sloga: Gradska Ljekarna, Zagreb. Markov trg broj 29 pokraj crkve sv. Marka.

Novac neka se žalje napred ili poizvedem. — Manje od jednog tuceta (12 boćica) se ne salje. — Cena je slijedja i ti franko na svaku poštu: 1 tucet (12 boć.) 4 K, 2 tuceta (24 boć.) 8 K, 3 tuceta (36 boć.) 11 K, 4 tuceta (48 boć.) 14 K, 5 tuceta (60 boć.) 17 K. — Posjedujem tucan i tucan pričinjanica, da ih nije moguće ovdje iskrifati, zato navajam samo imena neke gospodarice koja su sa osobnim uspjehom potrebljavala kapljice sv. Marka te podpunom zaštivom: Iv. Bartulinic, utječnik Janko Kišnić, kr. nadljudar; Stj. Boršić, župnik; Ilija Munić, općanar; Sonja Vukelić, slica; Josip Seljanik, seljak itd.

Utemeljena god. 1360. Gradska Ljekarna, Zagreb. Markov trg broj 29, pokraj crkve sv. Marka.

Zdravlje je najveće bogatstvo!

Kapljice sv. Marka, ZAGREB, Gornji grad. Markov trg.

Kava postaje
vanredno tečna
pridodate-li joj

Vydrovu
zimu kavu!

5 kg. franko poštom 4 K 50 f.

Uzorak na zahtjev besplatno.

„SJELO“

za zabavu i pouku badava.

Svratiste Balkan-Trst

Piazza della Caserma 2. (Narodni Dom)

Novaogradjena palata je 60 mdeset u redjelih soba, u svim vrstama.

Restauracija, bečka kuhinja. — Kavana, u svim vrstama.

3 časa udaljeno od južnog kolodvora, u blizini centralne poste.

Električna rasvjeta. Za gostove svratista posebno uređena restauracija u 1. spratu.

Sastajalište stranaca. — Fr. DOLNIČAR, svratistar.